

Liber II De probationibus Ti. VII

a Del ad ipsum. Nec enim sunt diuersa hęc tus in re vel ad rem: vt satis patet: de pben. c. vlti. li. vi.

b Cccidisse. Si. de pben. cū qu. ij. rñso. li. vi. Proba/ biliter dubitatur an ordinarius ipse pnuciare vel decla/ rare possit ipsum impendentē vel occupantē cecidisse a iure suo: mouet dubitū q: cā est in curia vnde non videt plus posse ordinarius q: p/ mittat ista cōsi/ ruto: et h̄ nō est de pmissis. Ad p̄rariūm mouet q: occupatio vel impedimētū su/ it infra suam dio/ cesim: 2 sic pote/ rit pena iuris p/ delicto declarare p̄cepit: euz hęc nō sit necessaria p̄uatio: sed suffi/ cit declaratio.

c Pendentia. Concor. Cle. 5. de iudi. dispēditofaz in fi. 2 vide quod ibi no. d

d Non obstante. Vultum expēdēns sūt fi nis iste: als ad impēditā sequestrationē d̄lter de fa/ cto opposuisset nullitāre sententię 2 allegasse p se q: sen tentia nulla nō meref habere nomen sententię: de re iur/ di. c. li. vi. ff. de re iudi. li. iij. §. condemnari: cum suis 2 cor. ff. de testa. eu. l. iij. 2 de bo. pos. p̄ra a tabu. l. nō pu/ tauit. §. ij. sūr aut multi modi nullitatis: q: no. de re iur/ di. c. j. vbi de h̄. 2 remisi ad Spe. de sen. pla. §. iusta. pu/ to tñ q: licet alia nullitas nō possit opponi: illa tñ oppo ni poterit p quā neget iurisdicctio. oportet enī q: p̄stet de inia vt hic dicit: 2 p̄sequens de iurisdicctioe iudi/ toris qui rult illa sniam: bene fact. ff. de pel. ij. in fi. et quod no. de offi. deleg. cū in iure. ex quo rñ de iurisdicctio/ ne 2 p̄nunciacione cōstat alia nullitas allegata seque/ stracionem non impedit: facit de restibus veniens. ij. de spon. c. vno. li. vi. C. de edic. diui adrt. rol. i. fi.

e Clemens. v. in cilio Ales. Verba litterarū apostolicarū quibus papa p̄p̄iū factum narrat: plene. pbāt si sup illis gratia vel intentio pape fun/ datur Joban. an. c. 1

f Solētis ad p̄terita 2 pen

g Specu. de probato. §. final. ver. sed pone iudex. et de procurato. §. ij. ad fi. §. ver. illud quoq: m

h Cessisse narramus. Quid si talia narrata super qui/ bus fundatur intentio pape non sunt de facto suo: per hanc litterā videtur q: illa non pben: 2 facit ver. quod sequitur super sic narratio: fm qd videt q: si p̄tere bene fidem q: narrat in curia vacasse per mortem beneficiari/ cum hęc narratio non sit de facto suo nō p̄ter: quod vi/ det graue: tamē rationē habet in tanto: q: in facto pro/ p̄io non sic p̄sumit error: vbi in aleno de rescrip. ab ex/ cōcator: cum suis p̄or. bene facit: 2 de sen. excom. si sum/ mus: facte puro q: talia verba probant saltem p̄sum/ prius et quo super illis fundat intentio papē: q: p̄e/ sumptioni st̄ abis: nisi p̄terariū probatur: facit quod no. de rescrip. nōnull. in glo. pe. poterit tamen p̄bari con/ trariū para illum mortuū: vnde curia quod fieri nō possit in his que papa narrat de suo facto: et hoc fore vult littera infra ibi fide p̄nariā: quasi intrēdat vt con/ tra illā narrationē nō admittat p̄batio: qd intelligo de p̄batione que perimat narrationē vel ipsam fallaz oñe/ dar. p̄batio 2 q: quā st̄anc narratione releuaret p̄bas bene admittretēf. Pone in terminis: papa narrat reu/ clarionē beneficiū factā in manibus suis: et per eum ac/ ceptam p̄tere illud vel cōferri mandat: bene potero pro/ bare quod illud beneficiū tempore concessiois spectra/ bar ad me non ad cedentem. vel q: ipse sedens prius ces/ serat in manibus ordinarij vel per ipsum fuerat illo pri/ uatus: 2 h̄io similia que narratione pape nō perimunt: facit de a causa. cum dilect. Ex his distingue narra/ uā rescrip̄toꝝ papallū: aut super his non fundatur in/ tentio papalis: 2 tunc non probant. vt in decreta. si pa/ pa. aut fundatur: et tunc subdistingue: aut sunt de pio/ pio facto 2 faciunt plenissimā que perimi non potest: aut de alieno: et tunc faciunt plenam: sed perimi potest vt p̄cedit. n

i Censemus. Quasi iudicamus senten/ riamus statutus tubemus deliberamuf existimamus hęc omnia sonat hoc verbum vt infra dicam. de conce/ sione. p̄ben. c. i. o

k Pendentia. Concor. Clemē. de iudi. dispēditofaz in sine. ibi vide.

cōmittet alicui prouisionē beneficij expressa persona vel non expressa cui puidere deberet q: vacare narrat alte/ ro de p̄dictis modis. l

f Fundatur. In narratiuis ergo super quibus non fundatur papalis intentio ha/ beret locū decreta. si papa. j. responso. de p̄sule. lib. vj. p̄paret exemplum in eo qd ibi not. glo. ij. facit quod no. ij. q. vj. hęc quisippe. et. xliij. di. d̄ns. Nūquid autem instrumē/ tum sententię in quo dicitur libel lum oblarum ll. cōresta. 2 sicista. 2 h̄io fidem fa/ ciar: scripsi post Anno. et Posti. 5. co. quoniam contra. super ver/ bo que occurre/ rit: et nota. in Specu. de instrumē. edic. §. re/ star. ad finem. 2. in summa. et fa/ cit quod nota. in

l Interis nris qbus nos dignitates qf libet seu beneficia collationi nre vel fodi aplice reseruasse: aut resi gnationē bñficij alicuius re/ cepisse vel recipiendi potesta tē alij cōmissis vel aliq̄e ex/ cōicasse: seu suspēdisse seu ali/ quē capellanū n̄rim: vel fami/ liarē fuisse vel alia similia su/ per quibus gratia vel inten/ tio nra fundat fecisse narra/ mus: censem⁹ sup sic narratis fidem plenariāz adhibendā.

o Solētis ad p̄terita 2 pen

q Specu. de probato. §. final. ver. sed pone iudex. et de procurato. §. ij. ad fi. §. ver. illud quoq: m

r Cessisse narramus. Quid si talia narrata super qui/ bus fundatur intentio pape non sunt de facto suo: per hanc litterā videtur q: illa non pben: 2 facit ver. quod sequitur super sic narratio: fm qd videt q: si p̄tere bene fidem q: narrat in curia vacasse per mortem beneficiari/ cum hęc narratio non sit de facto suo nō p̄ter: quod vi/ det graue: tamē rationē habet in tanto: q: in facto pro/ p̄io non sic p̄sumit error: vbi in aleno de rescrip. ab ex/ cōcator: cum suis p̄or. bene facit: 2 de sen. excom. si sum/ mus: facte puro q: talia verba probant saltem p̄sum/ prius et quo super illis fundat intentio papē: q: p̄e/ sumptioni st̄ abis: nisi p̄terariū probatur: facit quod no. de rescrip. nōnull. in glo. pe. poterit tamen p̄bari con/ trariū para illum mortuū: vnde curia quod fieri nō possit in his que papa narrat de suo facto: et hoc fore vult littera infra ibi fide p̄nariā: quasi intrēdat vt con/ tra illā narrationē nō admittat p̄batio: qd intelligo de p̄batione que perimat narrationē vel ipsam fallaz oñe/ dar. p̄batio 2 q: quā st̄anc narratione releuaret p̄bas bene admittretēf. Pone in terminis: papa narrat reu/ clarionē beneficiū factā in manibus suis: et per eum ac/ ceptam p̄tere illud vel cōferri mandat: bene potero pro/ bare quod illud beneficiū tempore concessiois spectra/ bar ad me non ad cedentem. vel q: ipse sedens prius ces/ serat in manibus ordinarij vel per ipsum fuerat illo pri/ uatus: 2 h̄io similia que narratione pape nō perimunt: facit de a causa. cum dilect. Ex his distingue narra/ uā rescrip̄toꝝ papallū: aut super his non fundatur in/ tentio papalis: 2 tunc non probant. vt in decreta. si pa/ pa. aut fundatur: et tunc subdistingue: aut sunt de pio/ pio facto 2 faciunt plenissimā que perimi non potest: aut de alieno: et tunc faciunt plenam: sed perimi potest vt p̄cedit. n

s Censemus. Quasi iudicamus senten/ riamus statutus tubemus deliberamuf existimamus hęc omnia sonat hoc verbum vt infra dicam. de conce/ sione. p̄ben. c. i. o

t Pendentia. Concor. Clemē. de iudi. dispēditofaz in sine. ibi vide.

Diuilio

Interis

Primo ponit dubiū. Secdo illud

extendit. Secdo ibi: Dolentes. Imola. Indu

cebat dubiū de re. si papa. 5. de p̄sule. lib. vj.

et. 7. d̄ca. e

Notris. De l̄is enim infero

rum dubitatur an fide factane etiā quo ad asseritua. de

quo factis no. 2 scripsi. 5. e. post cessionē. f

Sedi apli

ce. Quō hęc sunt diuersa p̄z de rescrip. si ḡose. li. vj.

g

Referuasse. Narramus qd est. 7. Has reseruatio/ nes factis etiā legari: cū moderacione tñ que habet de

offi. leg. c. iij. et. l. iij. li. vj. sed in hoc differūt: q: de legari

reseruacione nō sufficeret fieri fide p̄ ipsius vba narra/ tina: de resti. cū a nobis. salua p̄suetudine curie: de q̄ ibi

scripsi: 2 de fide instru. qd super his. h

Commisisse. Nec possunt facere inferiores: nō tñ possent cedere fa/ cultatē recipiētū renūciacionē 2 cōferendi: qd dic vt de

offi. leg. c. pe. ij. rñso. li. vj. l

Alia similia. De qua cōferē bñficiū qd narrat vacare p̄ p̄uacionē quā fecit

de c̄t̄io: vel scribit ordinario q: nullā iurisdicctioē exer/ ceat in p̄sona vel loca que narrat se exēmisse. k

In

tentio. Accer ergo littera non sit ḡosa: sufficit et q: sup

illis narratis intentio pape fundet: vt q: mandat p̄ra/ ma cē clarat moneri p̄uari vel capi: quem dicit septus

excoicasse vel suspēdisse: vel mandat eum culari: vel

Nota

Quere

O

Quere

no. in p̄cedē.

Et

Et

Et

Et

De testibus

Ti. VIII

Quod iudei. **P**rimo ponit dicitur. Secun-
do p[er]facient[em] penam imponit. ibi: Quod si.
Supplet e[ss]e iudicium Lateranens[is]. s[ed] eo. iudei.

Saraceni. Unde verig[is] dicitur: scripti
de iudeis z saracenis super rubrica. **C**riminali-

bus. de veris
fore p[ri]ncipal[is]
illegium: sed for-
san de alter[is] t[em]p[or]e.
Christianos
licet christiani
contra illos re-
cipiantur in re-
stes: possunt ra-
me p[er] exceptione[m]
criminis per eos
a testimonio re-
pellit[ur] vs satis scri-
pti post Hostie.
s[ed] eo. iudei.

Pincipium
vide q[uo]d dixi. f.
de bap. c. vno. re-
gulari[us] iudei no[n]
copescunt per ec-
clesiam: sed p[er] se-
cularis p[ri]ncipes
sub quibus de-
gunt de iudeis.
iudei. ij. c. eo. p[ro]
stulasti. z. c. in no[n]
nullis. in fi. et fa-
et. f. de re iudi-
p[ro]curatoris in fin-
ci. et. f. de vsur.
post miserabil[is].

In casibus tamē
eos iudicat ecclesia qu[ia] no[n] in precedē. c. iudei. ad quos
addas istum casum. Consi- uerit[ur] autem p[ri]ncipes pro-
pter magnū lucrū quod a iudeis in terris suis degenti-
bus p[er]sequuntur eis fauere et eos p[ri]uilegiare. vt h[ic]: z
de vsur. q[ui]ro. circa illa rāmen que sunt opprobiosa fl/
dei illos p[ri]uilegiare non debent: vt h[ic]. et **J**uri. s.
eo. iudei. Sed cum in iudicijs sic seruanda paritas de
mu. pe. ca. ij. C. de p[ro]p[ri]a. fa. scri. l. in sacris. de excep. cum
inter. ergo videtur iuridicum q[uo]d sicut christiani iudeos
non recipiunt cōtra se: sic nec ipsi p[ro]ra iudeos recipi
deant. Solutio. equalitas ista respicit personas acoris
z rei: vt regulariter no[n] liceat vni q[uo]d no[n] liceat alteri. de re
iur. non licet. li. vj. sed non respicit personas testiu[m]:
alias sequeretur q[uo]d fidei dignus qui non recipit contra
se criminofum vel exco[m]municatum in testem: nec cōtra

illū in testimonio recipi posset. **R**eligion[is]. Quare
in istis modis quibus sumitur religio. nota. s[ed] de regula-
tur rel super rubrica. **E**xhortamur. Curialiter loquitur
glo h[ic] papa: z est si. de sta. monach. recolentes. f. de iudeis
ca. j. poterat enim eis cōminari et infligere eis penam
de iudeis: iudei. ij. de malo. et obe. omnes. et. c. soltre. de
iude. nouit. licet autem exhortatio videatur consilium
z rāmen reuerentie cui necessario parendum est: de hoc
de etate. z qualita. ad aures. **P**ermitant. Con-
cor. de his que sunt a malo. par. ca. quesuit. de senten-
exco. nouit. z p[ro]c. concilio Viennens[is]. s[ed] de supplen. negli-
gen. p[re]lato. ca. vno. **D**el. Non ponit impetran-
tem tantum sed videntem. simile de rescrip. ex tenore.
Subtrahatur. Sic indirecte exco[m]municat illos
ecclesia de iudeis: iudei. et. c. si iudeos. et. ca. postulasti.

z de decl. de terris. de vsu. post miserabilem. et. ca. q[ui]ro
de p[ri]uileg. q[ui]ro. l. **S**i opus fuerit copel. scz quia
monitioni non parent: que semper precedit censuram.
de senten. excommu. sacro.

Testibus rite. **P**rimo decidit casum dubium. **D**istio

Secundo illius
rationem reddite
ibi: Cum non mi-
nus. Imola. De
terminat no. s.
e. fraternitatis. z
iij. q. ij. s. si quis
testibus. et quia
decretalem illam
solenniter com-
mentari: et ipsi
us cōmēti ha-
bet copia: facill[is]
hanc transibo.
Rite. Doc
dicit: p[ro] tanto:
quia si receptio
testibus non tene-
ret pura sacra p[er]
eum qui no[n] erat
iudex cause vel
facta sup[er] p[ri]ncipal[is]
p[ar]te lire non con-
test. eo casu quo
steri non poruit
vt lire non conte-
sta. accedens. ij.
publicatio ista/
rum arrestario/
num non impe-
diret productio-
nem rite fiendaz.

cedant huiusmodi de cetero
p[ri]uilegia vel seruent aut ser-
uare permittant etiam iam
concessa. Quod si iudei aut
saraceni p[ri]uilegijs talibus
i vti presumpserint christiano-
rum communitio eis subtraha-
tur: sic q[uo]d christiani ab eorum
abstinere cōmunitio censu-
ra ecclesiastica si opus fuerit
compellantur. **T** dem[on]strat
bilitatis attestacionibus tes-
tes produci non possunt etiā
in causa appellacionis super
eisdem articulis vel directe
contrarijs Jo. an. ca. II

Testibus rite receptis:
z eorū attestacionibus
publicatis testis non licet sup-
p[er] eisdem vel directo contrarijs
q[uo]d articulis alios vel eisdem te-
stes in p[ri]ncipali causa p[ro]du-
cere: sic non debet in appella-
facit quod no. s. e. cū causam in fi. vlti. glo. **S**ed si aliquid
testes depofuissent super articulo no[n] includo: super quo
vide quod scripsi post Inno. in decretis. fraternitatis.
In. v. q. n. **P**ublicatis. Repete rite: hoc dicit p[ro] ran-
ro: q[uo]d si indiligeret infida vel inuito parte iudex publica/
ret: pars que testificata nondum didicit: adhuc z testes
producere posset: z hoc casu verificari posset: quod no.
Berā. s. eo. p[ro]curator. ij. in vlti. glo. ibi scripsi. Jo.
Eisdē. Super nouis eni[m] hoc licet: etiā in causa p[ri]ncipal[is]
et p[ar]te: z que sint noua plene scripti in decre. fraternita-
tis in. q. ij. **P** Directo contrarijs. Indirecta t[ame]n p[ro]ra
riterarem bene licet p[ro]bare per testes post attestaciones
publicatas: pura absentiam patris vel testis a loco eo
tempore de quo deponit per modum decere. ex tenore. s.
eo. quod intellige vt ibi dixi: ad idem. C. de contrahen-
stipu. optima. Sup[er] directra t[ame]n p[ro]curator no[n] h[ic] nisi oppo-
neret falsitas directra ipsi[us] testis cū corruptio: de q[uo] scri-
psi de p[ro]c. c. h. sup. glo. ij. **E**ssent autē directe p[ro]curator
p[ar]te de maioritate z minoritate legitimitate z illegit[is]
mitate: de p[ar]te et absentia: de furore z sana mente: de
actu spontaneo z coacto: de virginitate z corruptione:
q[ui] talia z similia de eisdem personis z actibus de eodē
instanti t[em]p[or]e sic contrarie formarent. **A**llos. Del
eodē reprobar opt. Hosti. q[uo]d dicit in appellacionis causa
articulū antiquū posse p[ro]bari p[er] testes nouos: sed non p[er]
antiquos. **P**roductores. Doc regulate fallit in mul-
tis casibus quos scripsi in decre. fraternitatis. in. l. q. z
no. Spe. in et. de testi. s. satis vultire: z q[uo]d dicit p[ro]duce-
re intellige p[ro]ra p[re] inuita super quo vide quod scripsi
in vl. q. s. **I**n appellacionis cā. **R**eprobar cōmēti

Secundo illius
rationem reddite
ibi: Cum non mi-
nus. Imola. De
terminat no. s.
e. fraternitatis. z
iij. q. ij. s. si quis
testibus. et quia
decretalem illam
solenniter com-
mentari: et ipsi
us cōmēti ha-
bet copia: facill[is]
hanc transibo.
Rite. Doc
dicit: p[ro] tanto:
quia si receptio
testibus non tene-
ret pura sacra p[er]
eum qui no[n] erat
iudex cause vel
facta sup[er] p[ri]ncipal[is]
p[ar]te lire non con-
test. eo casu quo
steri non poruit
vt lire non conte-
sta. accedens. ij.
publicatio ista/
rum arrestario/
num non impe-
diret productio-
nem rite fiendaz.